

Publicerad 2010-08-01 15:39 av Aylin

Vad gjorde han med mig som jag inte kan fly ifrån?

Kan man sluta tro på kärleken? Kan man sluta tro på att en annan människa vill en något annat än ont?

Kan man förlora sin förmåga att älska, förlora förmågan att lita på en man igen?

Om man kan det så har jag det.

Jag väntar på att en man jag älskar vill säga det tillbaka

stanna kvar hela natten och inte lämna en ensam i mörkret och skammen.

Min kropp är en potpurri av saknad.

Jag är inte rädd för honom längre, han har inga trådar i mig mer. Hans egen jord är allt hans styrka bär, kärleken till honom själv är allt hans hjärta rymmer. Det sitter en tagg i mitt hjärta men den svider inte längre, den har blivit en del av mig själv. Ett märke på min livskarta. Han bröt ner mig, vittrade till smulor mellan hans händer. Nu väntar jag tills vinden blåser liv i min aska.

Vad gjorde han med mig som jag inte kan fly ifrån?

Det är som att skrika om mer när själen ber en att sluta, det är som att vrida smärtan ur trasan ett varv till, bara ett till, får att se hur långt man kan tänja gränserna. Det är som att höra stön glida över läpparna när man egentligen tänker på hur mycket man plågas av personen och situationen och vill springa tills benenvarken orkar eller villmermen istället ligger benen under kroppen som två värdelösa, förlamade lemmar. Och helst vill man bara hugga av dom.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aylin med Poeter.se id #34231 innehar upphovsrätten